

نیما رجبی

است اما به دلایل متعددی به ویژه در سال‌های اخیر، بین سینماگران ایرانی مهجور واقع شده بود.

چرا ملودرام ایرانی مظلوم است؟

در حقیقت ملودرام از آن جایی که برای شرکت در جشنواره‌های خارجی کاربرد ی نداشته، تبدیل به بستری نشد که سینمای ایران با آن دغدغه‌های اجتماعی و انسانی را مطرح کند و در گیشه هم فقط یک سبک به ویژه از فیلمسازی کم‌دی که آن هم شامل تمام انواع کم‌دی نمی‌شود، به تنها کالای موجود در بازار تبدیل شده است. برای شکستن این سد و ساختن الگویی جدید نیاز بود که عواملی خارج از وضع موجود به معادله اضافه شوند و برای ایجاد تغییرات بنیادین، اولین قدم‌ها را بردارند. در دو گانه سینمای جشنواره پسند ایران و فیلم‌های کم‌دی بفروش که عده‌ای از آن با عنوان نسل دوم فیلم‌فارسی یاد می‌کنند، حرکت به سمت این که مخاطبان فیلم‌های ملودرام هم بتوانند فیلم‌های مورد نظرشان را پیدا کنند و رفته رفته با استقبال از این نوع فیلم‌ها نشان داده شد که این ژانر در ایران جای کار دارد، در اولین گام به دست نهاد یا سازمانی امکان‌پذیر است که ذی‌نفع جشنواره‌های خارجی یا مدل بفروش امروز در سینمای ایران نباشد؛ مشابه کارکرد حوزه هنری در دهه شصت و هفتاد. به همین دلیل ورود سازمانی مثل اوج در تولید چنین فیلم‌هایی موجه می‌شود. چنین سازمان‌هایی اساساً وظیفه دارند که خلاها را پر کنند و جایی که نیازهایی واقعی وجود دارد اما برطرف کردن آن نیازها منفعت گروهی از میدان‌داران امروز صحنه را تأمین نمی‌کند، به پیش آیند. پیش از این، وقتی نه جشنواره‌های خارجی

از این جهت ملسودرام با این که جبهه‌های خیر و شر ماجرا را به صورت نمایشی از هم تفکیک کرده است، به ساخت مسایل اجتماعی هم کشیده می‌شود و جنبه واقع‌گرایانه پیدایی کند. به این ترتیب یکی از بسترهای مناسبی که با آن هم می‌توان دغدغه‌ها و مسایل انسانی و اجتماعی را مطرح کرد و هم به نتیجه‌گیری‌های امیدوارکننده‌ای رسید که به اراده و انگیزه مخاطبان قدرت ببخشند، ملودرام است. این ژانر یکی از پرمخاطب‌ترین ژانرهای سینمایی دنیا

گروه فرهنگ و هنر - کارگردان فیلم‌سینمایی «صبحانه با زرافه‌ها» گفت:

آهنگساز امیرحسین حدادطراح صحنه و امین سفای نویسنده برگرزار شد. **آرژوی ما اقتباس از گنجینه ادبیات ایران و جهان است** سروش صحت کارگردان این فیلم سینمایی در این نشست بیان کرد: من و ایمان سفای سال‌های سال است فیلم در خانه جشنواره (برج میلاد) با حضور سروش صحت کارگردان، سیدمصطفی احمدی تهیه‌کننده، ششایار موحیدیان تدوین‌گر، آرمان فیاض مدیر فیلمبرداری امیرحسین حدادطراح صحنه و امین سفای نویسنده برگرزار شد. **آرژوی ما اقتباس از گنجینه ادبیات ایران و جهان است** سروش صحت کارگردان این فیلم سینمایی در این نشست بیان کرد: من و ایمان سفای سال‌های سال است فیلم در خانه جشنواره (برج میلاد) با حضور سروش صحت کارگردان، سیدمصطفی احمدی تهیه‌کننده، ششایار موحیدیان تدوین‌گر، آرمان فیاض مدیر فیلمبرداری امیرحسین حدادطراح صحنه و امین سفای نویسنده برگرزار شد.

فرهنگ و هنر

به کارگیری چهار عنصر ژانر ملودرام در فیلم سینمایی «آبی روشن» توانسته به تاثیرگذاری این فیلم روی مخاطب کمک کند.

چیزی که داستان فیلم «آبی روشن» را حتی نسبت به بسیاری از ملودرام‌های دیگر نرم‌تر و لطیف‌تر می‌کند، دوری از نفرت است. ملودرام‌ها معمولاً یک شخصیت منفی کاریزمانتیک دارند که اصطلاحاً حرص مخاطب را در می‌آورد و او را به دنبال کردن قصه و اداری می‌کند

از سینمای دفاع مقدس یا فیلم‌های ارزشی، امنیتی و مذهبی ایران حمایت می‌کردند. نه مهندسان گیشه علاقه‌ای داشتند که به این سمت بیایند، این وظیفه اوج و حوزه هنری و نهادهای مثل آن بود که ورود کنند اما این وظیفه، هر قدر محدوده موضوعات و سبک فیلمسازی در ایران محدودتر شود، بیشتر گسترش پیدا می‌کند و دامنه وظایف آن‌ها را افزایش می‌دهد و به ملودرام هم می‌رساند.

جای درست خیر و شر کجاست؟

اوج امسال در کنار ژانر دفاع مقدس، در ژانرهای ورزشی و ملودرام هم ورود داشته و آثاری را به فجر چهل و دوم ارایه کرده است که جزو نیازهای جامعه مخاطبان ایرانی محسوب می‌شدند اما نوعاً مهجور مانده بودند. اگر دقت کنیم ژانر ملودرام تا به حال بستری برای تولید محتواهای ارزشمند در سینمای ایران هم بوده و تعدادی از شاخص‌ترین ملودرام‌های ایرانی، بخشی از مهم‌ترین فیلم‌های دفاع مقدس یا فضای پسا جنگ را تشکیل می‌دهند که فیلم‌هایی مثل «از کرخه تا

سروش صحت:

«صبحانه با زرافه‌ها» داستان بخشش و رفاقت است

همه روزشان را خرج کردند.

هر فضایی در فیلم باید روح داشته باشد

مهیار علیزاده آهنگساز «صبحانه با زرافه‌ها» اظهار داشت: سروش صحت کارگردان، امیرحسین حدادطراح صحنه و امین سفای نویسنده برگرزار شد. **آرژوی ما اقتباس از گنجینه ادبیات ایران و جهان است** سروش صحت کارگردان این فیلم سینمایی در این نشست بیان کرد: من و ایمان سفای سال‌های سال است فیلم در خانه جشنواره (برج میلاد) با حضور سروش صحت کارگردان، سیدمصطفی احمدی تهیه‌کننده، ششایار موحیدیان تدوین‌گر، آرمان فیاض مدیر فیلمبرداری امیرحسین حدادطراح صحنه و امین سفای نویسنده برگرزار شد.

اقتربش

ملودرام‌های دیگر نرم‌تر و لطیف‌تر می‌کنند، دوری از نفرت است. ملودرام‌ها معمولاً یک شخصیت منفی کاریزمانتیک دارند که اصطلاحاً حرص مخاطب را در می‌آورد و او را به دنبال کردن قصه و اداری می‌کند. مثلاً شخصیت شوکت در سریال «نرگس» یا حسین فردوس در سریال «ستایش»، اما همین شخصیت‌های منفی هم معمولاً در صورت غلبه یا حتی ممکن است مخاطب را با خودشان همدل کنند. در «آبی روشن» اسما از ابتدای این نفرت به صورت غلیظ شکل نمی‌گیرد و حتی شخصیت اصلی داستان هم خودش را در وضع بدی که شخصیت‌های مقابلش پیدا کرده‌اند، مقصر می‌بیند.

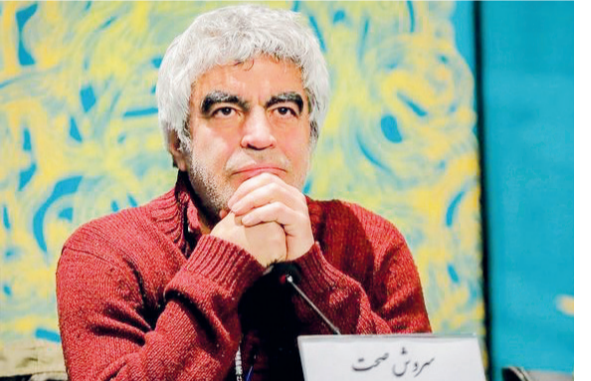
داستان‌گوی ملودیک

ملودرام یعنی قصه‌ای که در اجرا ملودیک باشد و عوامل مورد فیلم‌های این ژانر گفته می‌شود که موسیقی سوار کار است. نوع موسیقی‌های ملودرام هم با انواع موزیک‌هایی که احتمالاً در فیلم‌های دیگر به کار گرفته می‌شوند، فرق دارد و باید به وضوح احساساتی باشد. سخنتی کار این جاست که این موزیک احساسی نباید در کلیشه شباهت به موسیقی‌های عامه‌پسند مثل خودش داشته باشد از طرف دیگر باید سخنگو هم باشد؛ یعنی در ملودرام همان‌طور که باورهای مذهبی ممکن است برای او درجیه‌ای به تحقق امیدها و آرزوهایش باز کنند. یکی از اغلاترین نمونه‌های این امیدواری مذهبی در میان ایرانیان توسل به امام هاشم شیعیان است و قصه «آبی روشن» امیدواری‌ها را به همین ضریح دخیل بسته است. **بیان احساسات انسانی** چیزی که داستان فیلم «آبی روشن» را حتی نسبت به بسیاری از

فیلمنامه، بازی‌ها و موسیقی، از این جهت مورد توجه است که جزو اولین قدم‌های سینمای ایران به سمت ملودرام مذهبی با هدف‌گیری مخاطب عام محسوب می‌شود و مخاطب با قصه‌ای طرف است که به سباق عمومی ژانر ملودرام، به صورت سرراست و واضح مرزهای تباهی و رستگاری را کار را تأمین می‌کند و عنصر جستجو مایه مناسبی برای تعلیق داستان پدید می‌آورد. در ضمن حین این جست‌وجو امکان پدید آمدن شناخت بهتری از شخصیت‌های قصه هم ایجاد می‌شود. یعنی هم شناخت کسانی که سفر می‌کنند و هم کسانی که این مسافران به دنبال‌شان می‌گردند، بهتر معرفی می‌شوند.

امیدواری و کره‌هایی که کور نیستند

داستان «آبی روشن» با تلخی آغاز می‌شود و به شیرینی پایان پیدا می‌کند که این از خصوصیات اصلی ژانر ملودرام است. روند قصه پر از گره است اما هیچ کدام کور نیستند و تصویر بن‌بست را در مقابل مخاطبان قرار نمی‌دهند. این باور که هر قصه‌ای اگر تلخ باشد واقع‌گرایانه‌تر است، نه تنها خارج از بحث‌های زیبایی‌شناختی قابل نقد است، بلکه مخاطب سینما را هم آزرده می‌کند. مخاطب در فیلم‌ها امید و آرزوهایش را جست‌وجو می‌کند، همان‌طور که باورهای مذهبی ممکن است برای او درجیه‌ای به تحقق امیدها و آرزوهایش باز کنند. یکی از اغلاترین نمونه‌های این امیدواری مذهبی در میان ایرانیان توسل به امام هاشم شیعیان است و قصه «آبی روشن» امیدواری‌ها را به همین ضریح دخیل بسته است. **بیان احساسات انسانی** چیزی که داستان فیلم «آبی روشن» را حتی نسبت به بسیاری از

پشت‌صحنه با او به ما خوش می‌گذرد، سخت هم هست، چراکه پیدا کردن فضای ذهنی او بسیار دشوار است.

پشت‌صحنه با او به ما خوش می‌گذرد، سخت هم هست، چراکه پیدا کردن فضای ذهنی او بسیار دشوار است.

ماجرای مصاحبه امیرحسین مدرس با حافظ و سعدی در یک برنامه تلویزیونی

نسخه‌های خطی هستم. این نسخه‌ها میراث مکتوب ادبی و تاریخی مان محسوب می‌شود. دفتر کارم هم در خانه است. یک اتاق خانه به فعالیت‌هایم اختصاص دارد. تمام این نسخه‌های خطی عجیب است؛ چراکه انگار وارد دنیای دیگری می‌شوی. وی درباره ماجرای مصاحبه‌اش با حافظ و سعدی توضیح داد: ایده قشنگی پشت ماجرا بود. افسوس می‌خورم که مخاطب آن‌طور که باید درگیر ماجرا نشد.

تلوویزیون خودخواسته و به پیشنهاد خانواده است؟ گفت: نه، اتفاقاً خانواده‌ام حرف صاف اول مشوقینم هستند. الان از صبح تا شب مشغول مطالعه، پژوهش و نگارش در حوزه

گروه فرهنگ و هنر - یک بازیگر از علت دوری ۶ ساله‌اش از قاب تلویزیون و ماجرای مصاحبه‌اش با حافظ و سعدی در یک برنامه تلویزیونی گفت.

امیرحسین مدرس، مجری، بازیگر و خواننده در برنامه «برمو» شبکه نسیم در پاسخ به سوال کامران نجف‌زاده که شما مجری، خواننده، نوازنده، شاعر و خطاط هستید، چگونه شما را صدا کنند، گفت: برایم فرقی نمی‌کند، بگوئید علاقه‌مند به حوزه فرهنگ و هنر. واقعاً نمی‌توانم بین علاقه‌مندی‌هایم را انتخاب کنم. من به سرعت هر کدام از این حوزه‌ها رفتم، سعی کردم تن آن را دربیابم. گرچه مگر حوزه‌ای مثل فرهنگ و هنر انتها دارد.

مدرس در پاسخ به این سوال که مگر یک روز شما چند ساعت است؟

شه‌سوار؛ یک کپی ضعیف از «شادروان»

داستان‌ها نیز مقاومتی عجیب از خود نشان داده و در ترجیح می‌دهد همین خط صاف روایی را به سرنوشت خود برساند.

رمزگشایی کارتونی فیلم که در شادروان با خالی بودن حساب پدر، در ذوق می‌زد و فرآیندی ضددرام بود، حالا اینجا در شه‌سوار با کودکانه‌ترین شکل ممکن تکرار شد تا مطمئن باشیم که اندیشه چندانی پشت این

گروه فرهنگ و هنر - «شه‌سوار» فیلمی است که نتوانست از فضای مستعد خود، حداقل استفاده را به عمل بیاورد. تمام انگیزه صاحبان فیلم، تکرار موفقیت‌هایی بود که با «شادروان» رقم خورده بود درحالی که «شه‌سوار»، یک کپی دسته‌چندمی از این فیلم محسوب می‌شود.

جدیدترین ساخته حسین نمازی، با الگوبرداری کامل از فیلم قبلی این کارگردان ساخته شده است. شادروان؛ فیلم لوچاتی که نتوانست با فروش بسیارخوب خود، سودآوری مناسبی برای طرف‌های تولید و اکران داشته باشد.

حالا احتمالاً این عامل، انگیزه‌ای شد تا کارگردان، بسا الگوبرداری مستقیم و صریح از روی شادروان، به شه‌سوار برسد.

در شه‌سوار، دو نیمه داستانی متفاوت وجود دارد؛ نیمه نخست که به مخفی کردن مرگ دانشی مربوط است و در نیمه دوم، بحث گرفتن دیه پیش می‌آید. فیلمنامه تا همین

کیشوندان عزیز - می‌توانند هر گونه مشاهده عرضه مواد غذایی فاسد یا تاریخ مصرف گذشته در فروشگاهها و مراکز عرضه مواد غذایی را به این شماره‌ها اعلام دارند ۱۹۰ - ۱۲۴ - ۴۴۴۲۳۳۱۱ - ۰۹۳۴۷۶۹۰

روابط عمومی مرکز بهداشت کیش

گروه هتل های تاپ تورز

021-8586 | www.ttgroup.ir | @Toptours_Group | ttgroup.ir